

OHNISKO

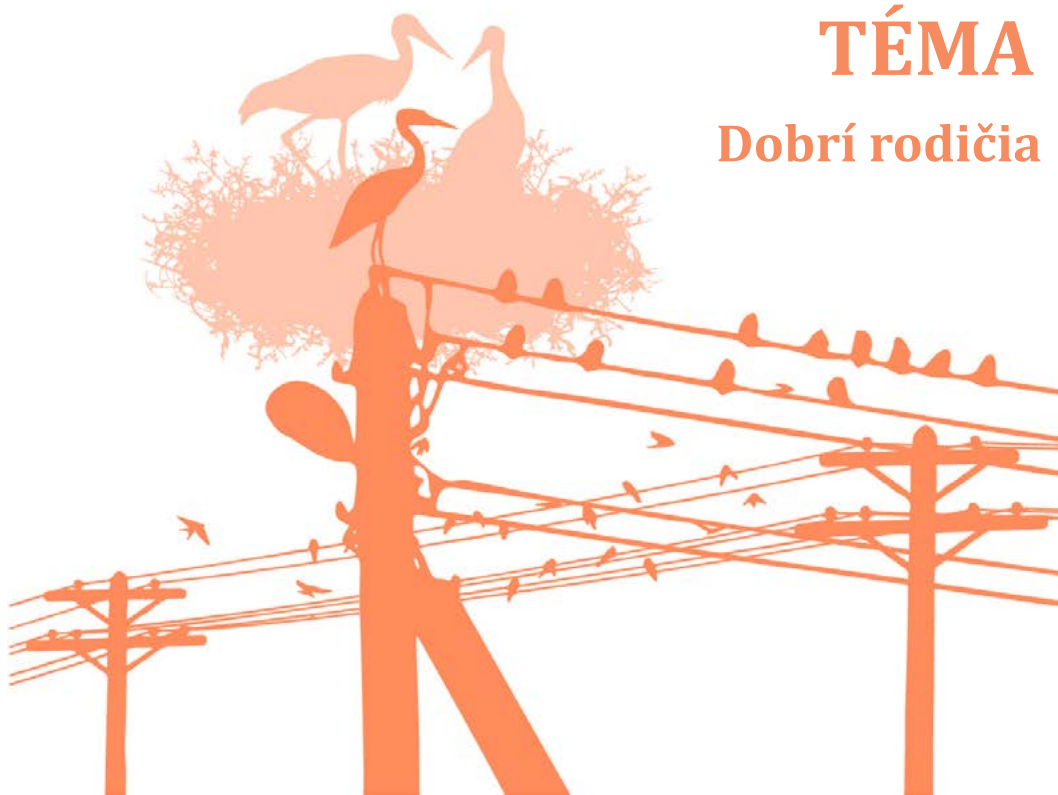
Počítame s vami...

marec – apríl 2020

SLOVO KAZATEĽA
Význam a moc Ježišovej krvi

SVEDECTVO
Milujúci otcovia

TÉMA
Dobří rodičia

Význam a moc Ježišovej krvi

Počas obdobia Veľkej noci sa veľa hovorí o Golgote, o kríži, o obeti: smrti a vzkriesení Ježiša. Chcem sa v tomto článku zaoberať jednou témou, ktorá s týmto všetkým veľmi úzko súvisí: chcem hovoriť o krvi Ježiša Krista. Z biologického hľadiska je krv tekutina, bez ktorej sa nedá žiť. Z biblického pohľadu Starej zmluvy je *krv sídlom duše*. Izraeliti ju nesmú piť. Určená je na riešenie problému hriechu pri obetovaní. Božia spravodlivosť vyžaduje za hriech trest – a tým je smrť. Krv obetných zvierat prikrýva hriech a dáva ľuďom novú možnosť na Božie požehnanie.

Krv Ježiša, vyliata na Golgote, má veľmi veľký význam. Je to duchovná veličina, v ktorej sa skrývajú mocné Božie pôsobenia. Ak poznáme jej význam, máme predpoklad, že využijeme jej moc. V Biblii sa píše, že sme *vykúpení krvou* Ježiša Krista (Ef 1,7). V starých dobách sa výkupné platilo napr. za oslobodenie otroka. Svojou obeťou si nás Pán opäť získal a priviedol k Bohu Otcovi. Sme Božie deti. Diabol nemá na nás právo. Moc tejto skutočnosti okúsime vtedy, keď si vierou uvedomujeme, že nepatríme sebe, ale Bohu.

Bez vyliatia krvi nedeje sa odpustenie (Žid 9,22). V skratke: odpustenie je zbavenie viny, ktorá zostáva v človeku ako ozvena po vykonaní zlého skutku. Je ako batoch, ktorý sťažuje život. Mnohí, čo prijmú do srdca Krista, opisujú svoju duchovnú skúsenosť ako „zhodenie ťažkého batochu zo svojho chrbta“. Boh nám odpúšťa hriechy práve pre vyliatu krv Ježiša, nie pre naše zásluhy. Vierou v Božiu milosť a dobrotu okúsime odpustenie ako skutočné uvoľnenie duše. Aby sme si zaistili túto voľnosť, nesmieme ostať voči ostatným tvrdí, ale musíme nasledovať Boží príklad. Potrebujeme preukazovať milosť a odpúšťať. Žiť vierou znamená milosť prijímať a milosť dávať.

Kristova krv nás tiež „očisťuje“ (1Jn 1,7) – teraz, v prítomnom čase. Keď poviem, pre

niekoho možno prekvapivo, že niekedy aj bez toho, že by sme to cítili či uvedomovali si to. Podmienky pre očisťujúcu moc krvi Ján definuje ako „chodenie vo svetle“ a „spoločenstvo s druhými“. Vo svetle chodím, ak konám podľa toho, čo som už pochopil z Božieho slova. Spoločenstvo je ochota deliť sa s inými veriacimi v každom čase. Vyznanie hriechov má svoje miesto pri očisťovaní sa. Uvedomovanie si dôležitosti čistoty v Božej prítomnosti nás predurčuje na veľké Božie plány, ktoré má Boh s nami.

V Kristovej krvi máme aj ospravedlnenie (Rim 5,9). Je to niečo, čo ovplyvňuje Boží vzťah k nám. Je to akási záruka, že Boh sa na nás nebude hnevať ani v budúcnosti. Nie je silná Kristova krv? Musíme si však dávať pozor, aby sme nepodľahli pokušeniu, že ospravedlnenie si môžeme zabezpečiť dobrými skutkami či vlastnou silou. Viera sa začína v zúfalstve; keď si uvedomím, že nič – žiadna moja dobrá vlastnosť, skutok, postoj či dar – mi nepomôže na moje ospravedlnenie. Vtedy som pripravený uznať zásluhy Krista. Potom prichádza aj odmena v podobe vedomia spravodlivosti.

Posvätenie je ďalšie bohatstvo, ktoré prináša krv (Žid 10,29). Posvätenie je mocná Božia duchovná práca v nás, ktorá nás premieňa na obraz Ježiša Krista. Máme byť Jemu podobní. Nielen oddelení od zlého, ale aj oddelení pre Neho. Posvätenie patrí medzi podmienky na vstup do neba. *Tí, čo sa posväcujú, budú dokonalení* (Žid 10,14). Posvätenie je úžasný stav moci nad hriechom a zlom.

Keby môj syn zakaždým kľáčať pri vchodových dverách a pýtal by si povolenie prísť ku mne, myslel by som si, že nie je celkom v poriadku. *V krvi Ježiša máme smelosť na vstup do svätyně*, ktorá reprezentuje Božiu prítomnosť. Sme pozvaní a vítaní. Smelosť nesmie prameniť z našej pýchy.

Krv hovorí. Ako to myslím? Keď Kain zabil Ábela, Boh mu oznámil, že krv jeho brata volá k Bohu o pomstu (Gn 4,10). List Židom vysvetľuje, že *aj krv Ježiša, Božieho Baránka, volá k Bohu* (Žid 12,24). Ale lepšie ako krv Ábela. Volá k Bohu vo veci milosti pre teba. Volá a žiada, aby ti Boh odpustil. Aby sa na teba nehneval. Aby ťa prijal. – A Boh to urobí. Z lásky k svojmu Synovi. Haleluja! Nikdy neuvážujme o krvi Ježiša ako o niečom obyčajnom. Naopak: považujme ju za vzácnu a drahú!

Luboš Tagaj

Dobré témy

Pred voľbami ma veľmi zaujal biblický verš z knihy Ester (10,3): „*Žid Mordochaj bol veľmi vplyvný medzi Židmi a obľúbený u množstva svojich súkmeňovcov, lebo sa usiloval o dobro svojho ľudu a hovorieval v prospech svojho rodu.*“ Niekde som čítala: „Nie nový rok má byť lepší, ale človek!“ Na dobro budú zamerané aj témy na tento rok. V názve budú mať slovička „dobré/dobří“. A ak, milí čitatelia, chcete, aby aj Ohnisko bolo lepšie, dobré, pošlite nám niečo povzbudzujúce. Napríklad aj k témam na tento rok 2020, ktoré sú:

- ❖ Dobré manželstvo
- ❖ Dobří rodičia
- ❖ Dobré deti ☺
- ❖ Dobří starí rodičia
- ❖ Dobré slová (moc našich slov)
- ❖ Dobré vianočné nápady

V uplynulých dňoch som chodila na rehabilitácie. S pacientmi cvičili dve sestričky. Bola som veľmi vďačná, že som bola pridelená k milej a dobrej sestričke, a nie k tej druhej. Náš Boh je dobrý, láskavý a my, Jeho deti, denne čerpáme z prameňa Jeho dobroty. Skúsme z nej o trošku viac preniesť do našich slov, vzťahov, rodín a uvidíme, ako sa to dobré bude prenášať ďalej. A pritom sa môžeme modliť, aby sa aj novozvolená vláda usilovala o dobro svojho ľudu ako Mordochaj.

Milena Belková

Ten muž uprostred

V duchu som videl Barabáša na Veľký piatok, vraha Barabáša, ktorému Pilát daroval už dávno premrhaný život, keď vydal Pána Ježiša do rúk vrahov.

Barabáš kráčal tichým krokom a plachým zrakom ulicami jeruzalemskými. Všetok ľud vyšiel ku Golgote, aby tam videl tri kríže a na nich tých zločincov.

Tu napadlo Barabášovi:

„*Ja sa tam tiež pozriem, pôjdem na Golgotu, veď tam mala byť dnes moja posledná hodinka.*“

Tak pomaly išiel. Tu zastal Barabáš a premýšľal: „*Toho po ľavici poznám dobre a ten po pravici bol mojím kumpánom pri vraždení a lúpežiach. Áno, to sú moji druhovia.*“

A to mal byť môj koniec, tam medzi nimi!“

„*Ale čo ten muž uprostred?!*“

Toho nepoznám, ten nebol z našej skupiny.

Ale jedno viem určite:

ten muž uprostred – ten umiera za mňa.“

Tak som videl stáť Barabáša na Veľký piatok pod krížmi.

Stál si tam tiež už niekedy?

Slávil si svoj Veľký piatok pod krížmi na Golgote?

Pod! Chod' i ty hore k popraviske pod tie tri kríže a pozri sa na toho Muža uprostred! Pozri sa na Neho!

Dlho, dlho! Tak dlho, až sa ti pred dušou rozjasní:

„*Ten kríž uprostred bol stavaný pre mňa!*“

A ja chcem ticho ustúpiť,

až i v tvojom oku uvidím zažiarit' slzu

a ty ticho zopneš ruky a pohliadneš ku krížu so slovami:

Ten muž uprostred, ten zomrel za mňa.

Autor neznámy

Dobří rodičia

Prvé roky dieťaťa uletia ako sen. Nikdy netúžte, aby už boli za vami.

Z kuchyne sa ozýval rozhorčený nárek. Trojročná Virgínia si držala ruku na líci a vyčítavo sa pozrela na Annu. – „Čo sa deje?“ opýtala som sa. – „Mami,“ odpovedala 5-ročná Anna tpeplivo, „učím Virgíniu, čo je napísané v Biblii. Dala som jej facku na jedno líce a učím ju, aby nastavila druhé.“ – Citát je z knihy *Dlho som mlčala* od manželky známeho evanjelistu Billyho Grahama. – „Deti, naše najcennejšie „vlastníctvo“ sme sa učili odovzdávať Pánu Bohu, každé jednotlivo milované, rovnako drahé,“ píše Ruth Grahamová. „Deti ma naučili veľa: o nich, o svete okolo nich, o mne a najmä o Bohu.“

Vzory dobrých a múdrych rodičov máme aj v Biblii. Jochebed, trojnásobná matka, sa v nesmierne ťažkej situácii nevzdá a do záchrany narodeného syna zapojí aj dcéru. Je múdra, tvorivá a prejaví pevnú vieru vo veľkého Boha. Modlitba bezdetných manželov Zachariáša a Alžbety je vypočutá až v starobe. Sú úprimne zbožní, ctia si Boha a poslúchajú Ho. Synovi dajú iné meno, ako je zvykom, a uvoľnia ho pre Božie plány. Títo múdri rodičia spoznávajú, že ich jedináčik nie je určený iba im, ale že ho Boh povolal na zvláštnu úlohu: pripravovať ľudí na príchod Mesiáša.

Koľko rodičov plánuje deťom život! Vyberie im strednú alebo niekedy dokonca vysokú školu, o ktorú ich deti nemajú záujem. Myslia si (teda myslíme si), že my vieme, čo je pre naše deti naj-

lepšie, a zabúdame si vypočuť ich názor. Cez jarne prázdniny som sa rozprávala s 15-ročným chlapcom, ktorý chce ísť na určitú strednú školu, ale jeho rodičia chcú pre neho inú. Mal obavu, ako to dopadne. Počula som rozhovor dvoch matiek. Chceli pre svoje deti, myslím, gymnázium, ale ony si vybrali iné školy, také, ktoré ich bavia. Rodičia zo svojho názoru ustúpili.

Anglický preklad verša zo Žalmu 127, 3 hovorí: „Deti sú dar od Boha.“ Sú nám zverené na určitý čas. A ten čas naozaj veľmi rýchlo uletí. Bývalá kolegyňa mi s veľkým smútkom povedala: „Zanedbala som svoj vzťah s dcérou, kým bola malá. Teraz je už dospelá a my sme si veľmi vzdialené. Nedá sa to napraviť!“ Moja mama ako detská sestra pracovala aj v jasliach. Často spomína, že niektoré detičky už okolo 15.00 hod. stáli pre dverách a čakali rodičov, hoci nepoznali hodiny. Sama sa tomu doteraz čuduje, ako je to možné. Sú rodičia, ktorí musia z rôznych dôvodov dať dieťa do jasieľ, ale nech nám kariéra nie je prednejšia než rodina! Niekoľko múdry povedal: „**Pracovať môžete celý život, ale vaše deti sú malé len raz.**“

Rodičia s nami v čase detstva trávil čas: hrali sme hry, spievali sme spolu, chodili sme na výlety. Dovolili, aby k nám prišli aj iné deti. Mávali sme športové súťaže, neskôr stretnutia mládeže. No pamätám sa i na to, ako sme museli jesť tekvicovú polievku, z ktorej

sa nám chcelo zvracať. ☺ Ale to bolo len raz. Mama nám vštepila aj dve nezabudnuteľné veci: neklamať (lebo ona sa všetko dozvie a má aj vzadu oči! ☺) a nikoho nevysmievať! Nesmiať sa ani z opitých ľudí či z postihnutých. Naučila nás vážiť si aj učiteľku, aj keď sa nám mohlo zdať, že nie vždy má pravdu.

Za zlé známky sme neboli nikdy potrestaní. Lutujem deti, ktoré sa boja ísť domov so zlou známku. Detský psychológ radí rodičom, aby neboli prehnane prísni: „Trest za zlú známku je tiež škodlivý – povedie len k poklesu celkovej výkonnosti. Povzbudzujte a povzbudzujte, na tom naozaj záleží!“ Za zlé správanie sme potrestaní boli. Najmä ja a mladší brat. Starší brat bol poriadkumilovný. Mladšieho som „musela“ často poučať. Za to sa mi odplácal vykrúcaním rúk a podobnými „odmenami“, ktoré som prijímala s bolestivým krikom. Keď už toho bolo veľa, potrestaní sme boli obaja. Vidím to ako správne. Otec nezisťoval, kto začal, potrestal nás naraz a obidvoch.

Čo ešte považujem za veľmi dôležité: rodičia nikdy medzi nami troma súrodencami nerobili rozdiely. Mali nás rovnako radi. Ani najmladšie dieťa nebolo „miláčikom“, ako to vidíme v niektorých rodinách, na ulici či v obchode. Malé dieťa sedí v kočíku, rodičia sa mu milo prihovárajú, ale na staršie dieťa sú nervózni, okrikujú ho. Skúste sa na neho usmiať. Bude na vás dlho pozeráť ☺. Kolegyňa mi hovorila, že keď sa jej sestre narodilo druhé dieťa a prišli návštevy, každý chcel popestovať bábätko. Ona povedala: „Prosím vás, všimajte si aj naše staršie dieťa, venujte sa aj jemu. Viac to teraz potrebuje.“

Na obálke je obrázok hniezda. Príde čas, keď deti vyletia z hniezda a vybudujú si nové hniezdo. A my sa budeme prizerať so záujmom i láskou, niekedy so starosťou, ale pritom s dôverou, že Pán Boh o nich vie. Keď sa deti Billyho a Ruth Grahamovcov osamostatnili, Ruth začala s manželom cestovať na evanjelizácie po celom svete. Bola vyčerpaná a zistila, že nestíha

tempo svojho manžela. Rozhodla sa zostať blízko domu, keby ju niektoré dieťa alebo vnúča potrebovalo. „Keď sa pozerám späť na roky výchovy našich detí, na situácie, ktoré sa mi zdali beznádejné, v úžase vidím, že Pán Boh urobil z chaosu poriadok a z tmy svetlo. Budem aj teraz sledovať ich zápasy, ale s pokojom v srdci. Bitky môžu byť prehraté, ale Pán Boh nakoniec vyhrá!“

Milena Belková

Deti cítia, že sú milované, keď ich počúvame.

Rodičovské pohladenie upokojuje.

V rodine, kde sú deti, je kuchyňa plná detských kresbičiek. Pre dobrého rodiča je to tá najkrajšia galéria na svete.

Juliet Janvrinová

Milujúci otcovia – milujúce rodiny

„Rodina je najväčším majstrovským dielom, ktoré Boh stvoril v posledný deň. Rodina je prvé spoločenstvo, ktoré Boh na tomto svete vytvoril, aby sme mohli priamo z neba zažívať radosť. Preto by rodina mala byť malým neborným plným lásky a pokoja.“ povedal pastor Yong-Jo ha, vedúci Duranno Father School. Táto organizácia pôsobí v 70 krajinách sveta a jej cieľom je naučiť zdravým rodinným hodnotám uprostred dysfunkcie, nesprávnej komunikácie a narušených vzťahov. Skutočná transformácia a rast sa začínajú odpustením a uzdravením, ktoré umožňuje obnoviť narušené vzťahy. A celé sa to začína otcom. 1 Kor 16, 14 nás vyzýva: „Všetko nech sa medzi vami deje v láske!“

Na jeseň 2019 som dostal pozvanie zúčastniť sa víkendového seminára Duranno Father School (Otcova škola), ktorý organizoval náš zbor v spolupráci s kórejskými misionárkami Jamie a Kim v Trnave. Na seminári v Trnave sa stretli vyučujúci z celého sveta, ale všetci to boli Kórejčania. Títo kórejskí misionári ako otcovia prednášajú svoje vyučovanie o otcovstve aj iným mužom a otcom. Bolo to niečo krásne a úžasné, že sa stretli otcovia a okrem nás ešte aj slobodní, ktorí sa raz stanú otcami.

Počas tohto víkendu sme dostali aj výzvu napísať list svojim deťom, manželke, otcovi. Na seminári sa zúčastnil aj jeden muž, ktorý hovoril, čo zlé mu počas detstva spravil jeho otec. Verím, že Boh mu otvorí srdce a bude môcť svojmu otcovi odpustiť.

Jeden vyučujúci brat hovoril, že často kupoval manželke kvety. Dúfal, že ju to teší. Až po čase zistil, že ju oveľa viac teší iná vec ako kvety, a to: keď doma poupratoval. ☺

Prečo máme ako otcovia na deti zlý vplyv?

1. chceme ako otcovia dosiahnuť úspech

v práci, vo svojich koničkoch a vo svojich veciach a o deti nemáme záujem;

2. sme výbušní, útočíme na deti, máme v sebe hnev a robíme deťom aj zlé veci;

3. sme pasívni, nevšímame si deti, sme bez lásky, bez záujmu;

4. sme bezcitní.

Aký má byť otec, aby mal na deti a rodinu dobrý vplyv?

Otec by mal rodinu spájať (Gn 2,24). Videli sme na tabuli nakreslenú strechu: z jednej strany bol otec, ktorý držal jednu časť strechy, z druhej strany držal za ruku jedno dieťa, to držalo za ruku svojho brata a nakoniec bola matka, ktorá držala tiež časť strechy. Obidvaja rodičia sú pod strechou – a tou strechou je Boh. Uvedomil som si, že Boh je s nami a dáva nám prístrešok.

Muž by mal byť dobrý otec, hrdý na svoje deti. **Otec má byť** kráľ, bojovník, učiteľ a priateľ. **Kráľ** je múdry a má pohľad vpred. Taký má byť otec. **Bojovník** je spravodlivý, smelý, odvážny. **Učiteľ** je dobrým príkladom pre svoje deti; rozoznáva dobré a zlé. **Priateľ** má rád iných, stará sa, pomôže. **Najväčším** učiteľom, kráľom, bojovníkom a priateľom **je Boh**. Od Neho sa ako otcovia máme učiť.

Najkrajší dar, ktorý som na seminári dostal, bola láska. Zistil som, že existuje viac druhov objímania. Naučil som sa tam silne objímať. ☺ Keď jeden druhého objímame, prejavíme si lásku. Kórejskí vyučujúci nám prezradili, že aj oni sa to museli naučiť; ázijská kultúra je „bezdotyková“, na verejnosti musia byť formálni.

Páčilo sa mi aj kórejské príslovie: **Najväčší klas, ktorý môže farmár dopestovať, je dieťa.**

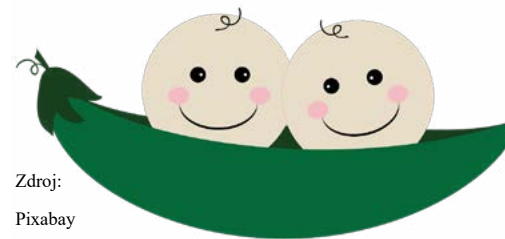
Pavol B.

Najradostnejšie okamihy pri výchove detí

Pán Boh mi dal prežiť jednu skúsenosť, ktorá mi zostane na celý život ako pripomienka toho, že keď On otvára naše ústa, nikdy to nie je zbytočné. Vždy to má určitý cieľ a je to veľmi vážna vec. Na stretnutí sestier v jednom malom zbore sme sa zamýšľali nad postavou Ráchel; nad obdobím jej života, keď nemala deti. Na konci stretnutia bola diskusia a mňa niečo nútilo povedať čerstvú skúsenosť, ale zaháňala som ten vnútorný hlas. Nakoniec som predsa len vyznala, že sme sa s manželom modlili za deti; chceli sme ich čím skôr a chceli sme 4 deti. „Pán Boh nám plnil naše želanie: dal nám hneď dcéru Ráchel a o 14 mesiacov bez problémov dcéru Miriam. Boli sme za to vďační, tak sme to chceli, bolo to tak dobre, že som mohla zostať doma, pri deťoch.“

„Naplánovali sme si, že asi o 2 a 1/2 roka by sme chceli mať tretie dieťa. Opäť sa tak stalo, ako sme chceli. Čakali sme 3. dieťa, ale toto tehotenstvo Pán Boh predčasne ukončil. Príčina sa nezistila, ale Pán Boh nás tým zastavil. To, čo sme si naplánovali, už nebolo ani samozrejmé, ani isté. Prestali sme plánovať a učili sme sa z mesiaca na mesiac očakávať, kedy Pán Boh dá a či dá, učili sme sa spoliehať sa iba na Nehu.“ – To som vtedy povedala na tom stretnutí.

Rozchádzali sme sa domov a jedna mladá sestra ma chcela odprevadiť. Po ceste mi povedala, že je opäť tehotná a po predchádzajúcich rizikových tehotenstvách, ktoré nasledovali jedno za druhým, a po nepochopení v rodine bola do dnešného večera rozhodnutá pre umele prerušenie tehotenstva. Teraz, po mojej skú-

Zdroj:

Pixabay

senosti, už nemá istotu, že by to bolo správne riešenie... – Vďaka Pánu Bohu, že On sám sa v tejto veci oslávil! Tá sestra aj celá jej rodina sa tešia z ďalšieho zdravého dieťaťa.

Aj našej rodine požehnal Pán Boh ďalšie dieťa; podľa názoru lekárov – pre môj nedobrá zdravotný stav – posledné... Zmierili sme sa s tým, že nebudeme mať 4 deti, iba 3. Ale Pán Boh je úžasne dobrý a láskavý Otec! Narodili sa nám dvojčičky: Noemi a Dávid. Prijali sme skutočne dvojnásobné Božie požehnanie, nie dvojnásobnú prácu, ako väčšina ľudí na túto udalosť v našej rodine reagovala. Tak sme sa stali šťastnými a vďačnými rodičmi troch dcér a jedného syna. Naše deti majú zaokrúhlené 6, 5 a 2 roky. Sme normálna rodina s normálnymi deťmi, ktoré občas hnevajú a neposlúchajú, a niekedy používame pri ich výchove aj prút. Hovorím to preto, aby téma tohto svedectva nezávážala na pocit, že hovorím o nejakých ideálnych deťoch.

Chcem pripomenúť radosti všetkých matiek – aby nás opäť viedli do vďačnosti za naše deti, ale aj do novej chuti a radosti pri ich výchove. Aby sme opäť videli zmysel toho, že sme doma a robíme väčšinou to, čo akosi nevidno a čomu nás Pán Boh pri deťoch učil a učí. Prvé „mama“, prvé slová, kroky – ja to mám celkom čerstvo v pamäti a sú to zážitky, ktoré – aj keď sa opakujú tretí a štvrtý raz –, nezovšednejú a sú vždy rovnako krásne a drahé.

Radujem sa, keď sa deti majú rady, keď sa objímajú; keď si z posledných dvoch kuskov čokolády Ráchel sama od seba zoberie ten menší, aby väčší nechala Miriam. Teší ma, keď ma prekvapia a utrú riad a prach. Som vďačná za to, že môžem byť doma s deťmi; že môžem vidieť, ako sa vyvíjajú, môžem ich učiť – nemusím sa o ich nové prejavy deliť so sestričkami v jasiach a učiteľkami v škôlke.

Jarmila Balážová

Dokončenie v ďalšom čísle.

Skrytá forma uctievania

Rozhovor s Lindy Conantovou

Lindy je rodáčkou z Oklahomy a už od roku 2007 je súčasťou misijnej organizácie YWAM (mládež s misiou). Od svojich 19 rokov jej misionárske srdce oslovuje tisíce mladých študentov ročne, nielen po celých Spojených štátoch. Spolu s kapelou The Circuit Riders o sebe vyhlasujú, že sú len misionármi, ktorí tvoria hudbu. Lindy momentálne žije v Kalifornii. Minulý rok zavítala aj na obľúbený festival CampFest. Mali sme ju možnosť spolu s chalanmi z jej kapely The Circuit Riders trošku „vyspovedať“.

Ako si prišla ku Kristovi? Spozorovala si potom nejakú zmenu vo svojom živote?

Lindy: Áno, jednoznačne som videla zmenu, keď som prijala Ježiša; mala som vtedy 18 rokov. Od malička som vyrastala v cirkvi a pamätám si na to obdobie, keď som odovzdala svoj život Kristovi.

Povedal mi: „Môžeš zažiť oveľa viac, ako len chodenie do cirkvi.“ Stretnutie s Ježišom ako Spasiteľom ma úplne zmenilo, prežívala som lásku ako nikdy predtým. Zažila som ozajstné stretnutie s Ním; prežila som, čo znamená byť spasená, zachránená. Prežila som akoby prechod zo smrti do života.

Ako chválospevová kapela chváľíte Boha na pódiiach. Ale ako sa vám to darí v osobnom živote?

Gitarista Kenny: Uctievanie je viac ako spev –

je to životný štýl chvál, ktorého dôležitou súčasťou je poslušnosť. Ja chcem žiť život, ktorý uctieva Ježiša. Chcem počúvať, čo mi hovorí, a podľa toho konať. Túžim mať „aktívne počúvajúce ucho“: aby som bol schopný počúvať, reagovať na Jeho hlas a podľa neho aj konať.

Lindy: Máme novú pieseň „Obedience“ (poslušnosť). Chceli sme ňou zachytiť inú stránku uctievania. Ako vidíme napr. v interakcii Abraháma s Bohom na základe „šmá (počuj), Izrael“ – uctievanie v kontexte príbehu, keď mal Abrahám obetovať svojho syna. Je v tom obraz odovzdania sa, dôvery a poslušnosti Bohu. Je v tom skrytá forma uctievania, keď Abrahám išiel na horu. Skrýva v sebe hlbší zmysel uctievania Boha. Uctievanie ako životný štýl – úplné odovzdanie sa Bohu, odovzdanie srdca Ježišovi. Príkladom je Ježiš v Getsemanskej záhrade,

keď v modlitbe vyznával: „... nech sa stane nie moja, ale Tvoja vôľa!“ (Lk 22,42)

Popularita a svetlá reflektorov prinášajú aj pokušenia. Ako im odolávate? – Bojujete?

Lindy: Veľmi dôležitou vecou je pestovanie osobného vzťahu s Duchom Svätým. Mali sme s tým skúsenosť, keď sme z malých internátov akademickej pôdy prišli na štadión, kde bolo zrazu 16 000 ľudí. Dôraz kladieme na to, aby sme mali svoje skryté miesto s Bohom; miesto, kde môžeme mať s Ním úzke spoločenstvo:

osobné spoločenstvo. Bolo to stresujúce, postaviť sa pred toľkých ľudí, ale mala som sebadôveru, pretože pramení v Bohu. Nestojí na reakciách ľudí. A ďalšia stránka popularity: Pavol hovorí, že ak by sa chcel zapáčiť ľuďom, nebol by služobníkom Božím. Ako vedúci chvál musíme pestovať, kultivovať kultúru, kde sme predovšetkým Kristovými učeníkmi. Predtým než sme hrali v kapele, boli sme už Jeho nasledovníkmi, až potom sme sa stali hudobníkmi alebo vedúcimi chvál. Dôležité je uvedomiť si seba v Bohu a to, do čoho nás On povolal.

Gitarista Kenny: Mužský pohľad na otázku popularity: Prakticky nezáleží na tom, aké je naše vystúpenie, či nám vyjde, alebo sa nepodarí, všetko odovzdávame Pánovi. Či hráme pre 5 študentov, alebo pred plným štadiónom, večer pred vystúpením sa pýtame: „Pane, ako Ťa môžeme prostredníctvom toho osláviť, ako Ťa reálne môžeme chváliť?“ Rozmýšľame, ako nezatieniť Boha, pretože inak môžeme veľmi ľahko upadnúť do pýchy. Dôležité je za všetko

vzdať Bohu slávu, vďaku. A rozhodujúci je osobný čas na našom „tajnom“ (skrytom) modlitebnom mieste.

Lindy a jej chalani boli hlavnými účinkujúcimi na minuloročnom CampFeste, ale, mimochodom, už sa aktívne pracuje na jeho 21. ročníku, na ktorý by som vás všetkých rád pozval. Bude sa konať 6. – 8. augusta 2020 už tradične na Ranči Kráľova Lehota, na ktorom tento rok môžeme „Čakať nečakané“, ako hovorí názov aktuálneho ročníka.

Pablo

On je kráľov Kráľ

Keď som išla na CampFest, Lindy som nepoznala. Nakoniec sa mi páčila najviac zo všetkých účinkujúcich. Bola som pri rozhovore s jej kapelou a mohla som sa o nej dozvedieť viac. Lindy prišla na CampFest v siedmom mesiaci tehotenstva. S manželom si adoptovali chlapčeka a krátko nato otehotnela. Takže v súčasnosti už má dvoch malých synčekov. Jej odovzdanosť Bohu bolo cítiť, keď spievala, keď kľáčala a modlila sa alebo keď hovorila. V posledný večer počas spievania chvál prežila vnuknutie, že má dať výzvu, aby ten, kto chce viac nasledovať Boha a ísť tam, kde ho On pošle, aby sa na znak odovzdania Bohu vyzul... Stovky ľudí spievalo s topánkami v rukách a, samozrejme, aj Lindy. Potešilo ma tiež, že spievala aj po slovensky, a tak sme mohli všetci prítomní spolu na viacerých zhromaždeniach z celého srdca spievať: *Náš Pán, On je kráľov Kráľ!*

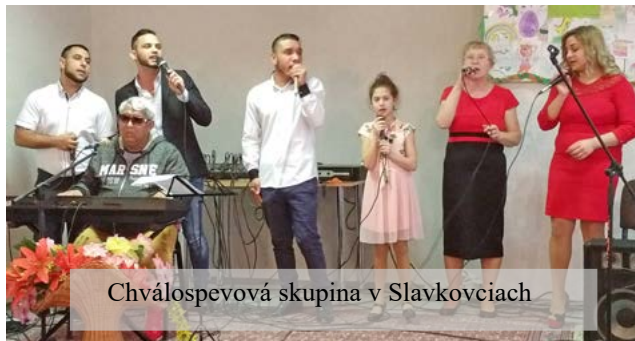
Rebeka T.

Dve soboty modlitieb a chvál

Máme za sebou prvú 40-dňovú modlitebno-pôstnu reťaz v rámci modlitebného roka za duchovnú obnovu ECM. Keď som začal počítať, koľko ľudí sa do nej zapojilo (podľa počtu zapísaných do modlitebnej internetovej tabuľky), skončil som pri čísle 60 a ďalej som už nepokračoval... Bol som povzbudený, že sa zapojili ľudia zo všetkých zborov a dokonca aj z Čiech. Vyvrcholením modlitebnej reťaze boli dva večery modlitieb a chvál. Na nich nebolo zámerom urobiť ďalšie akcie, ale zámerom bolo stretnúť sa, chváliť Boha a modliť sa. Počty pre mňa neboli dôležité, o to viac som bol príjemne prekvapený jednak z toho, ako tam Boh konal, a jednak koľko ľudí nakoniec prišlo. Tiež som bol povzbudený, koľko hlavne mladých ľudí (a to bol aj zámer) sa aktívne zapojilo do prípravy bez toho, aby som ich musel nejako „uháňať“ či vôbec oslovovať.

Prvý Večer modlitieb a chvál sa konal 15. 2. 2020 v Seredi s účasťou asi 60 ľudí nielen z okolitých zborov, ale až z Dolného Kubína či Mikulova (ČR) v zastúpení rodinou kazateľa Ctirada Hrubého. Modlitby boli rozdelené na tri časti: najprv sme sa modlili v skupinkách jeden za druhého, potom sa prítomní piati kazatelia modlili za cirkev na Slovensku i v Čechách a na záver sa dvaja mládežníci modlili za našu krajinu, za vládu a voľby. Medzitým znelo Slovo a piesne. Pri chválach sa vystriedali viacerí hu-

Chválospevová skupina v Slavkovciach

dobníci z radu mládeže. Na záver bolo pripravené obcerstvenie, takže sme mohli pokračovať v rozhovoroch pri dobrých koláčoch.

V Slavkovciach sa stretlo o týždeň neskôr asi 100 ľudí v prenajatej budove miestnej materskej škôlky. Som rád, že nás na východ išlo viac: Andrej z Banskej Bystrice, Tomáš z Dolného Kubína, Miro a Ľudo zo Serede, Pablo z Trnavy, Marek z Košíc a ja z Bratislavy. Prítomná tu opäť bola aj rodina Ctirada Hrubého, ktorá v tom čase bola u rodiny v Michalovciach na prázdninách. Piesne a chvály hrali dve chválospevové skupiny, domáci aj hostia (Andrej, Tomáš, Pablo a Ľudo). Modlitebné bloky boli tri, ale jeden bol iný ako v Seredi: najprv boli modlitby kazateľov za zborov a cirkev. Po každej modlitbe kazateľ a ľudia zatlieskali, to bolo také dobré prekvapenie. ☺ Pred druhým modlitebným blokom som hovoril o múroch nenávisťi, ktoré sme nastavali medzi slovenský a rómsky národ, a že je potrebné, aby tieto múry padli a prišlo zmierenie. Za toto zmierenie, ale aj za rómsky národ, za prebudenie a Božie navštívenie sme sa modlili dvaja: Jozef (Jando) Horváth za rómsky národ a ja za slovenský. Za krajinu, vládu a voľby sa modlil jeden miestny mládežník Marek a Andrej Dubrov. Po skončení stretnutia nás domáci úžasne pohostili gulášom a skvelými zákuskami. ☺

Druhá 40-dňová modlitebno-pôstna reťaz zborov bude 20. 4. – 29. 5. 2020.

Štefan Rendoš

Modlitby kazateľov v Seredi

titúcie v strednom Izraeli. Našťastie centrum Červený koberec nie je výmyslom, ale službou, ktorá vznikla z čistého milosrdenstva jedného veriaceho izraelského páru, ktorý videl ženy v núdzi a rozhodol sa pre ne niečo aj urobiť.

Pomoc týmto ženám, samozrejme, prináša aj nebezpečenstvá. Pri vstupe stojí bezpečnostná služba, aby zabránila pasákom vytiahnuť tieto dievčatá späť na ulicu. Aj vo vnútri sa však ženy môžu stať násilnými voči sebe navzájom, dokonca aj voči pracovníkom – zo strachu alebo v hystérii spôsobenej drogami.

Niektoré z týchto žien zomierajú na sexuálne prenosné ochorenia. Tým pracovníci ponúkajú vykupujúcu Kristovu lásku a modlia sa za ne. Tie mladé ženy, ktoré otehotneli, nájdu v centre bezpečné miesto, kde môžu vynosiť svoje dieťa; pomôžu im tam postarať sa oň a úplne zmeniť svoj život.

Centrum Červený koberec v Tel Avive nielen zachraňuje, ale aj navždy premieňa životy týchto žien. Modlime sa za ich prácu! Modlime sa za ich bezpečie, aby ženy v ňom naďalej nachádzali odvahu a silu pretrhnúť reťaze svojho otroctva a požiadali o pomoc. Nech Kristovo svetlo cez ne naďalej jasne svieti!

Gabriella Kopas

Zdroj: Word from Jerusalem, 3 – 4/2019

Týrané, stratené a ubolené ženy našli studňu nádeje uprostred južného Tel Avivu, kde prekvitá prostitúcia, chudoba, závislosť a otroctvo. Nádej našli v centre Červený koberec, ktoré prijíma ženy v ohrození, dokonca niekedy aj blízko smrti.

O tomto centre som sa dozvedela z novín mesiánskych židov Slovo z Jeruzalema. Ihneď ma zaujala téma pomoci ženám, aby sa aspoň na chvíľu cítili byť skutočne tým, kým sú – ženami. Nejde o žiadne striktné chápané azylové centrum, aké poznáme na Slovensku. Červený koberec je jednak miestom prvého kontaktu, kde môže prísť žena s akýmkoľvek problémom a je prijatá ako stará známa. Dostane teplé jedlo, môže sa osprchovať, zadarmo ju ostrihajú či spravia jej manikúru. Takisto má prístup k čistým šatám, topánkam alebo kozmetike. Pre nás bežné potreby, pre nich sú to vzácne kusky. Sú bez domova.

Na druhej strane táto organizácia je pripravená poskytnúť pomocnú ruku aj v prípade, ak sa na ulicu už vrátiť nechcú. Dostanú poradenstvo, naučia sa zručnostiam a novému nazeraniu na seba aj na život. Dostávajú druhú šancu.

Tento opis života v južnom Tel Avive nie je žiadny výmysel. Žiaľ, je to realita pre mnohé ženy, ktoré sú predávané a zajaté v pasci pros-

Foto (zdroj): Jessica Lewis, www.pexels.com

Vychoval ju strýko

Jej život by sa dal označiť ako poľutovaniahodný, a to najmä pre dvojnásobnú stratu. Musieť rást' a dospievať bez prítomnosti rodičov, navyše ako Židovka v krajine, v ktorej sa vyvolený národ cítil cudzo. Skôr než Ester vstúpila pod strechu paláca, skôr než ju Boh predurčil na pozíciu kráľovnej, musela pretrpieť prikoria.

Nie je to práve minulosť, akú by človek očakával v príbehu kráľovnej. Aspoň jej strýko sa jej ujal; ten ju vychoval a vďaka nemu získala dve vlastnosti, ktoré ju dovedli až tam, na najvznešenejšie nádvorie. Ester – alebo ako bola nazývaná ešte pred svadbou s vládcom – Hadasa – bola pokorná a poslušná. Ktovie, aký osud pre seba očakávala, určite však nemohla tušiť, že ju volá výnimočná budúcnosť.

Hľadá sa nová kráľovná

Kráľ už ženatý bol. Dokonca nie s hocijkou ženou, ale s nesmierne pôvabnou a na pohľad krásnou. Ona však bola neposlušná, pričila sa rozkazom manžela, keď odmietla prísť na hostinu medzi kráľovských priateľov a spolupracovníkov.

Voči spurnosti nikto neostal chladný, a tak radcovia predniesli návrh, aby sa do paláca povolali ženy-panny, samozrejme, na pohľad vábivé, a z tých nech sa vyvolí nová manželka.

Esterin strýko slúžil v paláci, najnovšia správa mu teda neunikla a neter priviedol ako jednu z možných neviest. Dostala však jasnú inštrukciu – neprežrádzať svoju národnosť. Ani on o sebe nedával vedieť, že je Žid, preto aj ju vystríhal, aby konala rovnako.

A potom prišla láska

Ester sa stala obľúbenkyňou muža, ktorý mal dozeráť na dievčatá. Bol to on, ktorý sa ju zaviazal chrániť a pomohol jej adaptovať sa

v neznámom prostredí. A, áno, bola to Ester, ktorá si získala srdce panovníka. Tu sa ale príbeh nekončí, naopak, ešte sa len začína.

Jeden z tých, ktorí sa tešili najväčšej obľube kráľa, Haman, sa rozhneval na Židov. Bol si natoľko istý dobrým vzťahom s panovníkom a sám sebou, že si vypýtal povolenie na to, aby tento národ odstránil zo zemského povrchu.

Kráľ, ktorý nič netušil o Esterinom pôvode, súhlasil (veď prečo by mu malo záležať na akomsi roztrúsenom a neurčitom národe, ktorý neuznáva cudzie zákony?). Určil sa teda deň, počas ktorého mali byť Židia vyhubení. Nastala všeobecná panika, strach dopadol na každého, koho sa správa bytostne dotýkala.

Prosila o milosť v mene celého ľudu

Ester bola ako kráľovná izolovaná od diaľnia; na blížiacu sa pohromu ju musel upozorniť strýko, ktorý ju požiadal, aby predstúpila pred manžela, odhalila mu, kým je, a prosila ho o milosť v mene celého ľudu.

Osud jej vlastných ju, prirodzene, ľahostajnou nenechal. Nemala kruté srdce a nezmyšľala pyšne. Predsa však hľadala iné spôsoby; veď pred kráľa smie predstúpiť len vtedy, keď ju on sám zavolá, a práve uplynulo 30 dní, odkedy ju k sebe povolal naposledy. Navštíviť ho bez jeho predchádzajúcej vôle by mohlo znamenať smrť.

Čo ak?

Strýkova reakcia je jasná a nesie v sebe silné posolstvo. – A čo ak je Ester kráľovnou pre túto chvíľu? Čo ak sa ňou stala, len aby sa prostredníctvom nej uskutočnila záchrana? – Kráľovná viac neváha; najskôr prikazuje, aby sa konali modlitby a pôst, a až potom porušuje pravidlo a tvárou v tvár prichádza k manželovi.

Poslušnosť jej zabezpečila miesto kráľovnej, aby tak vystriedala neposlušnú, a pokora spôsobila odvrátenie chystaného útoku. Len čo

ju totiž kráľ zazrel, opäť v nej našiel zaľúbenie a bol ochotný dať jej čokoľvek, o čo by žiadala.

Božia vôľa sa teda naplnila: nepriateľ bol porazený a v hodinu, ktorá mala slúžiť na popravu, sa vykonala pomsta nad tými, čo sa pokúšali ublížiť nevinným. V príbehu nachádzame všelijaké príchute života – povýšenie poníženej, lásku, drámu, odpustenie a víťazstvo nad zlom.

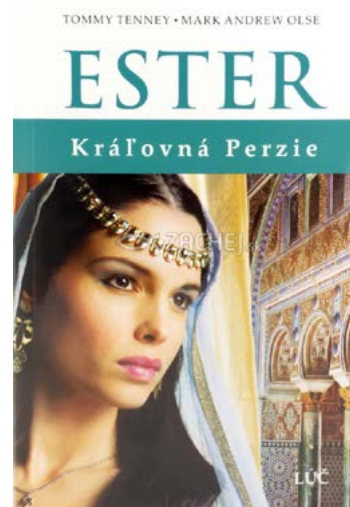
Strach ju nepremohol

Esterina sila nespočívala v nedostatku strachu. Aj ona sa bála. Napriek tomu ju strach nepremohol, s vierou bojovala za seba aj za tých, ktorí potrebovali, aby v ich mene otvorila ústa. A ktovie, možno sa človek nenachádza na konkrétnom mieste a v konkrétnom čase iba tak... – Čo ak je predurčený pre istý okamih?

A čo ak sú Božie plány pre ľudský život oveľa väčšie, než aké si kto dokáže predstaviť? Koniec koncov, Jeho myšlienky nie sú našimi myšlienkami a Jeho cesty nie sú našimi cestami.

Michaela Mihoková

Ak vás príbeh zaujal, v predaji je tento strhujúci biblický román s napínavým dejom z čias exilu židovského národa.

Život – Boží dar

Nedávno som si spolu s inou sestrou uvedomila, akým vzácnym darom od Boha je náš život a aký môže byť krehký. Takmer v jeden deň sme zažili rovnakú príhodu.

V obchode sa predo mnou pýtal predavač kolegu, či je aj on taký bez nálady. – „Veru, vyskočil by som z okna,“ povedal mladší. – Prešiel mi mráz po chrbte. Vybrala som z kabelky svedectvo chlapca-sirotky a podala som mu ho so slovami: „Prečítajte si to – a hneď sa vám bude chcieť žiť! O niečom takom ani neuvažujte; máte sa veľmi dobre v porovnaní s nimi.“ – Vzal si ho a usmial sa.

V ten deň oslovila moja priateľka spolupacientku, ktorú choroba a osamelosť priviedli k myšlienke, ktorú nahlas vyslovila. Najradšej by vyskočila z okna. „Nesmiete takto rozmýšľať! Veď Pán Boh vám daroval život, nie vy sama,“ varovala ju veriacia sestra. – Na druhý deň k nej šla do domova dôchodcov s knihou K. Royovej a dozvedela sa, že pani predchádzajúcej večer zomrela. Nevzala si život; len Pán vie, čo sa udialo v jej srdci. Iste si vzala varovné slová k srdcu.

Vnímajme, čo ľudia prežívajú a ako zmýšľajú o svojom živote. Dobré slovo povedané v pravý čas môže niekomu vylepšiť deň a vyčariť úsmev na tvári...

Anka G.

Láska, ktorá robí zázraky

V Michalovciach majú za sebou jednu veľmi vydarenú akciu, do ktorej boli spolu so skupinou Timothy a jej tímom zapojení okrem nás aj CB, AC, reformovani z Michaloviec a evanjelici a. v. z Pozdišoviec. Bol to požehnaný (bolo vidno, že premodlený) čas. Tak posielam aj také svedectvo, ktoré by mohlo povzbudiť hlavne tých, ktorí sa možno nevedia rozhodnúť, či sa do takých alebo do podobných akcií majú zapojiť.

„No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.“ (Ga 5,22-23)

Gospelová skupina Timothy chodí po celom Slovensku s projektom Premena Tour. Víziou je priniesť PREMENU do miest, zjednotiť v nich rôzne služby cez modlitebníkov, evanjelistov a iných kresťanov a spoločne slúžiť ľuďom v danom meste. Je to spojené so žehnaním mestu, školám, cirkvám, uliciam, každému domu... s cieľom rozbehnúť v nich Božiu premenu a zmeniť atmosféru!

V našom meste Michalovce som mal tú česť byť v tíme, ktorý pomáhal s organizáciou. A môžem s pokojným svedomím vyhlásiť, že to stálo za to! Pre tých, ktorí pomáhali, aj pre tých, ktorí túto akciu navštívili, to bol podľa ohlasov požehnaný čas.

Súčasťou tohto projektu je aj modlitebný tím, ktorý sa chodí modliť za mesto. Predtým ako vyrazili na cestu, im Marián Lipovský pripomínal, aby vždy a všade žehnali. Aj vtedy, keď na nich budú nadávať, preklínať ich a zlo-

rečiť im... nech žehnajú! Na nelásku nech odpovedajú láskou a požehnaním.

V modlitebnom tíme bola aj mladá 18-ročná dievčina Jarka, s ktorou sme sa spriatelili. Bola na takejto akcii prvý raz a bola úplne nadšená z ľudí, ktorých tam stretla, aj zo svojich nezabudnuteľných zážitkov z modlitebného výjazdu. Keď sa vrátili späť z mesta, spýtal som sa tejto mladej dievčiny, aké to bolo.

Ona mi s rozžiarenými očami povedala toto svedectvo: „Prišli sme do jednej reštaurácie, kde sedeli ľudia. Za jedným stolom boli dve ženy a jeden chlap. Keď som ich uvidela, ako keby Boží hlas ku mne prehovoril: ‚Chod' k nim.‘ Druhá dievčina z tímu ma ešte povzbudila: ‚Len chod!' – A tak som prišla k stolu. Zrazu som si všimla, že jedna zo žien je na invalidnom vozíku, a to ma ešte viac povzbudilo a spýtala som sa: ‚Môžem sa za vás pomodliť?‘ Odpovedali: ‚Môžete, ale my sme ateisti.‘ – A tak som sa začala modliť za ženu na vozíku aj za tých, ktorí sa o ňu starali; pripojila sa aj ďalšia dievčina z tímu a v očiach ‚ateistov‘ sa objavili slzy. Boli z toho veľmi dojatí a povedali, že ešte nikdy v živote niečo také nezažili.“

Toto svedectvo ma veľmi potešilo a uistilo ma v tom, že celý ten projekt má zmysel a že stojí za to (!) robiť také veci. Naše mestá potrebujú premenu srdca, lásku, žehnanie! Kresťanstvo nie je len o ohlasovaní Krista, ale aj o prejavovaní Božej lásky v praxi. Tak nech Pán žehná všetkých, ktorí do takýchto akcií dávajú svoje srdce, svoj čas aj svoje peniaze!

Daniel Zajac

Aké úžasné veci dokáže aj človek s najmenšími darmi,
keď je naplnený milosťou a láskou!

Získať vedomosti je dobré, zachrániť dušu je však lepšie. Keď však môžeš robiť iba jedno – študovať alebo vyučovať neznaých –, potom knihy odlož. Radšej by som sa vzdal všetkých knižníc sveta, ako mal účasť na záhube jednej duše.

John Wesley

Prečo je dôležité prijímanie svätej Večere Pánovej?

Prijímanie svätej Večere Pánovej hrá okrem iného významnú úlohu v prežívaní spoločenstva veriacich, a to nielen medzi sebou (v rámci skupiny spoločne prijímajúcich bratov a sestier v Kristovi), ale aj so živým Kristom. Aj keď chápanie spôsobu, akým je Kristus pri slávení Večere Pánovej prítomný, tvorí v protestantských cirkvách širokú paletu interpretácií, všetky cirkvi sa viac-menej zhodujú v tom (a to aj cirkvi, ktoré chápu prítomnosť Krista v chlebe a víne iba symbolicky), že Kristus je „nejakým“ spôsobom prítomný. Prijímanie Večere Pánovej, ktorá bolo priamo zriadená v odkaze na poslednej večeri Pána v predvečer Jeho ukrižovania, je tak nielen pripomienkou Kristovej obete, ale aj prinajmenšom pripomienkou (či mnohokrát skôr vyznaním, až priamym prežívaním) Jeho vzkriesenia a živej prítomnosti v Cirkvi.

Dôležitosť prijímania svätej Večere Pánovej vzhľadom na cirkevnú edukáciu možno potom vidieť vo výchove veriaceho človeka v tom zmysle, že účasťou na tomto spoločenstve „stola“ je tento človek prakticky vychovávaný k tomu, aby toto spoločenstvo (s ostatnými kresťanmi i s Kristom) vyhľadával, prežíval a podieľal sa na ňom. Tým, že sa ho sám zúčastňuje, učí sa tomuto dôležitému spôsobu vnímania spoločenstva s (prítomným) Kristom.

V monografii „Teologické princípy v cirkevnej edukácii“ je spomenuté, že Josef Lukl Hromádka vidí v krste a vo Večeri Pánovej akty „potvrzovania ZMLUVY a súčasne symbolické znamenie, že ľud ZMLUVY je napriek svojmu poslaniu vo svete predsa oddelený od sveta akousi neviditeľnou čiarou“. Táto oddelenosť je určite dôležitá skutočnosť – na príchod Pána v sláve ešte len čakáme. Avšak pokladám za dôležitú skutočnosť tiež tú rovinnu, že hoci Pán nie je prítomný v tele a v sláve v tom fyzickom spôsobe, akým tu bol v čase svojho pozemského pôsobenia a akým tu, ako veríme, bude v čase svojho druhého príchodu, napriek tomu zásad-

ným spôsobom prítomný je. Ak Pavel o Kristovi hovorí ako o „hlave Cirkvi“, je to síce do istej miery symbolizmus (fyzicky tu Kristus medzi nami nie je), ale nie je to len symbolizmus – Kristus vo svojej Cirkvi skutočne prítomný je a má nad svojou cirkvou („cirkvou“ v tom najširšom význame slova) moc, ktorú tiež vykonáva. To On povoláva tých, ktorí sú povolani, to On svoju Cirkev smeruje, a je to tiež On, kto nad svojou cirkvou drží ochrannú ruku – a to nie iba symbolicky, čo sa viditeľne prejavuje aj v dejinách Cirkvi. Domnievam sa, že prijímanie svätej Večere Pánovej nám pomáha túto Kristovu prítomnosť (pre nás) pochopiteľnejšie zviditeľniť, a tým aj (z našej strany) lepšie prežívať vo svojom živote.

Jožka Havíř

Autor je študentom teologického kurzu pre laikov modul A.
(prel. P. Procházka)

Veľkonočné pranie čitateľom

Ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás. (Rim 8,11)

Nech moc a požehnanie nášho vzkrieseného Pána spočinú na Vás a nech Jeho láska posilňuje vieru vo Vašom srdci!

Požehnané prežívanie veľkonočných udalostí všetkým

praje redakčná rada Ohniska

Nová Biblia „Inšpiruj sa“

Biblia pre tvorivé chvíle

Konečne sa aj k nám dostala kniha s možnosťou písania poznámok, a nie hocijaká kniha, ale rovno *Biblia*. Ako každá iná Biblia nás v prvom rade pozýva stretnúť sa s Božím slovom a navyše sa nad ním tvorivo zamýšľať. Samotná kniha je už na prvý pohľad veľmi pekná a zaujímavá. Obsahuje široké okraje vyhradené na poznámky, kresby a zápisky a viac ako 400 graficky stvárnených biblických veršov, ktoré je možné vyfarbiť. Najdôležitejšou časťou stále ostáva biblický text a jeho význam. My sa ním len môžeme dať preniknúť a inšpirovať.

Nádhernú Bibliu *Inšpiruj sa* dostala aj pani prezidentka Zuzana Čaputová v januári 2020. Odovzdal jej ju predseda Bratskej jednoty baptistov, brat Benjamín Uhrin.

Bibliu vydala Slovenská biblická spoločnosť v októbri 2019.

Hrdina, ktorý povedal pravdu

Ľudia po celej Číne hovoria o Li Wen-liangovi. Bol lekárom, ale aj kresťanom, ktorý koncom decembra 2019 ako prvý varoval pred koronavírusom. Bol zatknutý za to, že šíri „falošné poplašné správy“ o záhadnom víruse. Po prepustení pokračoval v starostlivosti o pacientov, až kým sa sám nenakazil. Svojím životom zanechal silné posolstvo: čo znamená byť ako Ježiš a obetovať sa za druhých; keď napriek

Kresťania v Číne pomáhajú v žltých vestách

Táto komunistická krajina patrí medzi 50 štátov, v ktorých dochádza k najhoršiemu prenasledovaniu kresťanov. Monitorovacie systémy v kostoloch sledujú bohoslužby. Všetci náboženski vedúci a organizácie musia prejavovať bezvýhradnú oddanosť komunistickej strane. Odvážni kresťania v žltých vestách vo Wu-chan hľadajú teraz spôsoby, ako priniesť ľuďom v tomto meste plnom smrti posolstvo pokoja a nádeje. Riskujú zdravie, ale aj tak slúžia: rozdávať ochranné rúška a letáky na uliciach, zároveň s okoloidúcimi hovoria o svojej viere. A tak sa žltá farba stala vo februári najkrajšou farbou v tomto meste a v celej provincii Hubei.

Uprostred temnej reality v Číne krásnym spôsobom pracuje Boh cez kresťanov. Títo bratia a sestry veľmi potrebujú naše modlitby. Jeden anonymný čínsky pastor napísal: „Situácia je veľmi kritická, napriek tomu dôverujeme v Pánovo zaslúbenie: že má s nami dobré plány, smerujúce k pokoju, nie k zlému (Jer 29,11). Preto kresťania nemajú len trpieť spolu s ľuďmi v tomto meste, ale modliť sa za tých, ktorí sa v tomto meste boja, a priniesť im Kristov pokoj“ (Heb 3,15). Modlime sa za pokoj vo svete a za ochranu pre zdravotnícky personál, ktorý je už značne vyčerpaný a neustále riskuje vlastný život.

všetkému slúžil iným. 34-ročný Li Wen-liang odišiel domov k nebeskému Otcovi 7. 2. 2020. Modlime sa za jeho rodinu, najmä za jeho manželku, ktorá je tiež infikovaná a v ôsmom mesiaci tehotenstva s druhým dieťaťom (vo februári, pozn. red.). Nech ich Boh nadprirodzene uzdraví a dá im pokoj, silu a útechu, ako aj všetkým, ktorí prišli o svojich blízkych a denne žijú v strachu o svoj život!

Medzinárodný deň chvál – 18. 7. 2020 Budapešť

Kresťania v Maďarsku si už 20 rokov oddeľujú jeden deň v roku na zvláštnu príležitosť s názvom Ez az a nap! (*Toto je deň!*), aby spoločne oslavovali Boha s rôznymi známymi speváckmi a kapelami. Tento rok pri 20. výročí organizátori pozývajú veriacich na spoločnú bohoslužbu na veľký štadión (Puskás aréna) pre 60-tisíc ľudí do Budapešti, kde sa stretnú veriaci z rôznych

denominácií, rôzneho veku s jedným spoločným cieľom: vyvýšiť Ježiša.

Účasť potvrdili: Chris Tomlin, Michael W. Smith, Rend Collective, Tim Hughes & Worship Central a ďalší. Viac informácií o tejto veľkej akcii nájdete na stránke www.ezazanap.hu.

Rozlúčili sme sa

Kazateľ na dôchodku, brat **Josef Zajíc** bol odvolaný do večnosti 31. 1. 2020 vo veku nedožitých 89 rokov. Povolanie do kazateľskej služby dostal v roku 1952. Ordinovaný na diakona bol v roku 1962 a na staršieho v roku 1980. Aj v ťažkých časoch totality verne a s láskou slúžil v zboroch Litoměřice a Jihlava, odkiaľ v roku 1999 odišiel do dôchodku.

Jeho syn Honza napísal: „*Náš tatínek odešel do nebeského domova, kam se už velice těšil. Jeho odchod byl rychlý, pokojný a bez bolesti. Byl to člověk plný lásky a pokoje, pro všechny byl velkým požehnáním a já měl tu výsadu, že jsem s ním mohl strávit mnoho vzácných chvíli. Nikdo neovlivnil můj život tak jako on a já toužím po tom, abych se mu aspoň trochu podobal, protože měl Ježíšův charakter. Jsem za něj Bohu nesmírně vděčný. Necítíme bolest nebo smutek z jeho odchodu, ale Pánovo potěšení a pokoj, který je nad lidské chápání. Víme, že si ho Nebeský Otec povolal domů, kde mu je nejlépe a kde se s ním opět setkáme, a tak se v srdcích upřímně radujeme.*“

Posledná rozlúčka sa konala 7. 2. 2020 v Litoměřiciach.

Brat **Alexander Kuruc** zo Serede bol odvolaný do večnosti 18. 2. 2020 vo veku 72 rokov. Pohrebná kázeň z 1 Kor 13, 13 hovorila o láske, ktorá je dokázaná; o viere, ktorá sa páči Bohu, a na záver o nádeji, ktorá je veľmi potrebná, keď čelíme otázke smrti. „Nádej sa stále díva vpred. Očakáva a dúfa v budúcnosť. Kedysi sme boli ľuďmi beznádeje, ale teraz je našou nádejou Ježiš Kristus, ktorý bol mŕtvy, ale vstal z hrobu a porazil smrť. On nám povedal, že kto verí v Neho, aj keby zomrel, bude žiť. My veríme Jeho slovu: „*Ja viem, že môj Výkupiteľ žije a posledný sa postaví nad mojím prachom.*“ (Job 19,25)

Posledná rozlúčka sa konala na cintoríne v Seredi 24. 2. 2020.

Milé deti,

po tieto dni si pripomíname veľké víťazstvo života nad smrťou v osobe Ježiša Krista.
Prajem ti, kto čítaš tieto riadky, aby si aj ty bol živým svedectvom Kristovej lásky.

1. Pod čiarami sú poprehadzované písmenká slov, ktoré chýbajú vo vetách. Skús ich rozlúštiť a správne slová doplniť do viet.

Boh _____ svojho _____ Syna, aby smrťou vzal _____ namiesto nás.

lasopl hosténvla restt

Láska z _____ kríža žiari ako svetlo _____ a ukazuje _____

loggosthoké žitavo stceu

zmierenia s _____. _____ víťazstvo života!

hoBom jmiPri

2. V päťsmierovke nájdí a vyčiarkni slová:

GOLGOTA, KOPIJA, KRÁL, PILÁT, RÚCHO, SYN BOŽÍ,
UČENÍCI, VEĽKŇAZI, VOJACI, ZEM, ŽIDIA.

S	U	Č	E	N	Í	C	I
Y	P	I	L	Á	T	Z	C
N	Ž	I	D	I	A	E	A
B	D	O	K	Ň	O	M	J
O	N	A	K	R	Ú	CH	O
Ž	N	E	Á	R	K	É	V
Í	E	K	O	P	I	J	A
V	G	O	L	G	O	T	A

Z písmeniiek, ktoré ti zostanú, zlož slovo a doplň ho do biblického verša.

Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: _____!

(Slovenský evanjelický preklad; Jn 19,30)

pripr. Henrieta Koceiová

Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará mama Lois aj tvoja matka Eunike a (tajnička).						Pomôcky: Atos alod	podložky (angl.)	akútny koronárny systém	3	lúčna rastlina
						slovenský tenorista				
						metropola Ghany semeno na satie				
Autor: RINGO	jeden z muške- tiérov	2	Pomôcky: Tor iris, aer	British Petroleum	časť, výsek hranica (lek.)					
Ave Maria !			pán, šéf (angl.)				sobota pravidelný pracovný čas			
ukazovacie zámeno			predložka -v blízkosti- alód (čes.)				Spolok včelárov Slovenska obaja			
rieka v Rusku				univer. mer. prístroj trpne (hovor.)						
Strategic Arms Limitation Talks					hlavné jedlo dňa					meno Chačatu- riana
Pomôcky: pakost bols, RJB	dlhá bodná zbraň požívala nápoje						Anna (dom.) sipenie			
táča, tácka							vzduch (gréc.) solmizačná slabika			
imunitný systém					očná dúhovka prudko na- šliapol			tu máš rus. muž. meno Cyril		
vodné dopravné prostriedky										
Akadémia muzických umení										poukážka istej peňažnej hodnoty
Pomôcky: Papp Akra, Oša	Kansallinen Kokoomus		hudobný zápis EČV Topoľčian					ozn.nór. želez.vag.		
1										riečica
kolotanie										zemný plyn (hovor.)

Kalendár ECM

Druhá 40-dňová modlitebno-pôstna reťaz zborov

20. 4. – 29. 5. 2020

Jarný pobyt stanovákov

23. – 25. 4. 2020 Smilovice

Oblasťná konferencia

29. 5. – 30. 5. 2020

Generálna konferencia

5. – 15. 5. 2020 USA

Výročná konferencia

19. – 21. 6. 2020 Praha

Letný pobyt stanovákov

8. – 12. 7. 2020 Račkova dolina

Slávnosť 100 rokov ECM

3. 10. 2020 Praha, Ječná ul., modlitebňa ECM

Spoločná víkendovka mládeže z ČR a SR

6. – 8. 11. 2020 Mikulov

Pozvanie do Prahy

Tento rok si budeme pripomínať 100 rokov od príchodu metodistickej misie do Československa. Pri tejto príležitosti sa bude konať v sobotu **3. 10. 2020 o 14.00 hod. v Prahe v modlitebni na Ječnej ulici d'akovná bohoslužba**. Program potrvá celý deň. Viac informácií poskytneme neskôr.

Konferencia KPM v Žiline, o ktorej sme písali v minulom čísle, je zrušená.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.

Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.

Prispieť môžete na č. ú.:

SK8211110000006611690036,

VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

2 % pre Diakoniu

Aj tento rok je Diakonia ECM zaregistrovaná na darovanie 2 %. V roku 2019 Diakonia orga-

nizovala charitatívny koncert so scénkou Cesta za hviezdou v DK v Sereďi. Prispievala na rozvoz jedla z Tesca vo Veľkých Kapušanoch a v Kráľovskom Chlmcu do chudobných rodín v okolí. Diakonia spolupracuje s kazateľmi, ktorí konajú pravidelné bohoslužby v domovoch sociálnych služieb. Ďakujeme, že aj s Vašou podporou môžeme v službe pokračovať.

Milena Belková

Názov organizácie: **Diakonia ECM**

Sídlo: **Panenská 10, 811 03 Bratislava**

Právna forma: **Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti**

IČO: **30858798**

Blahoželáme

V marci sa 75. narodenín dožívajú naše sestry: **Janka Ághová** zo zboru Trnava a **Darina Šimonová** zo zboru Partizánske.

Milé naše sestry vo viere, prajeme Vám veľa Božej milosti, nech Vás posilňuje láska Pána Ježiša Krista, požehnáva zdravím a spokojnosťou do nových dní.

V apríli budeme k 80. narodeninám blahoželať bratovi **Jurajovi Meliškovi** zo zboru Sereď.

Drahý brat v Kristu, želáme Vám Božie požehnanie, zdravie a silu. Nech Vás viera v Pána Ježiša, ktorú máte v srdci, naplní radosťou a pokojom aj v jeseni života.

Ohnisko 3 – 4/2020 (12. 3. 2020)

Redakčná rada:

Milena BELKOVÁ

Lenka PROCHÁZKOVÁ

Luboš TAGAJ

Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ